

๑๑๕

ที่สุดแห่งธรรมคือเป้าหมาย

กำลังใจของทุกคนมีเท่ากัน

กำลังใจของหลวงพ่อก็มีเท่ากับลูก ๆ ทุกคน

ต่างกันตรงที่หลวงพ่อนำมาใช้บ่อย ๆ ยิ่งใช้ก็ยิ่งมี

หลวงพ่มีเป้าหมายชีวิต จะไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรม

เพราะปรารถนาให้ตนเองพ้นทุกข์

พ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร

และจากจุดที่เราจะช่วยตัวเองให้พ้นทุกข์นี้เอง

เป็นผลให้สรรพสัตว์ทั้งหลายพ้นทุกข์ตามไปด้วย

หลวงพ่มีเป้าหมายที่จะไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรม

แต่ก็ไม่ได้คิดไปยาวไกล คิดไปวันต่อวัน

ก่อนจำวัดก็คิดว่า เราต้องไปถึงที่สุดแห่งธรรมให้ได้

ตื่นมาเห็นผ้าเหลือง ก็คิดว่า

วันนี้เราจะเป็นนักบวชที่สมบูรณ์

และจะตั้งใจไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรมให้ได้

หลวงพ่อก็คิดอย่างนี้ทุกวัน คิดวันต่อวัน

จนเดี๋ยวนี้ก็ยังคิดอย่างนี้อยู่

ใจของหลวงพ่อก็ไม่เคยหลุดจากศูนย์กลางกายเลย

อุปสรรค หลวงพ่อก็ถือว่า เป็นเรื่องธรรมดา

จะเอาชนะอุปสรรคนั้นให้ได้ด้วยสติปัญญาและกำลังใจ

แล้วก็ทำใจหยุดนิ่งเพื่อจะแก้ไขอุปสรรค

ใจของหลวงพ่อก็กวนเวียนอยู่อย่างนี้

ทั้งวัน ทั้งคืน ไม่เคยขาดเลยแม้แต่วันเดียว

อย่างนี้แหละจึงทำให้หลวงพ่อกำลังใจอยู่ตลอดเวลา

ลูก ๆ ทุกรูปและทุกคนต้องคิดอย่างนี้

จะได้สร้างบารมีอย่างมีความสุข

และไม่รู้สึกอึดอัดเลยในการที่เราต้องอยู่ในธรรมวินัยนี้

เพราะเรามุ่งไปที่เป้าหมาย คือ ที่สุดแห่งธรรม

